

Omikron og nye runder med koronarestriksjoner – husk i dag snur sola og vi går mot lysere tider!

Med aktsomhet og litt flaks unngår vi nok en gang smitte og karantene, og kan forhåpntligvis feire jul med våre nærmeste. Men du verden hvor lei vi er av virus.

God Jul og Godt Nytt År

Tor D

epost: skatoy.flaskepost@gmail.com
mobil: 90678830

Juleglede

I mange år har Gerd Slåen hatt KSM unger på juleverksted for å lage glasskunst med Fusingteknikk på Dønвика. Etter to års opphold rakk hun i grevens tid i år å ha et juleverksted før nye koronaregler ble innført.

To grupper fra småtrinnet trasket i tur og orden på dårlig brøytet vei på stien gjennom skogen til Dønвика. Små ivrige fingre plukket sammen fargede glassbiter som de satt sammen til katter, pingviner,

hus, båter, fugler, juletrær osv. i tillegg til abstrakte kunstverk. Formaninger til tross måtte en og annen plasterlapp til når iveren ble så stor at skarpt glass ga små kutt i fingrene. Å kutte seg litt på noe skarpt gjør ikke noe vondt, og skrekken over en dråpe blod lar seg enkelt kurere med en plasterlapp. Etter en natt med oppvarming til 700 grader i fusingovnen smelter glassbitene sammen blir glatte og fine, med jevne avrundete kanter – ypperlige julepresanger som høster stor og velfortjent anerkjennelse på hvor flinke barna er.

Selv etter en halvtimes tur i skogen begynte det snart å krible i beina på enkelte aktive unger etter stillesittende innsats i kunstens øyemed.

Da var det godt å ha en kjælegris av en bikkje i nærheten.

Så ble undertegnede kommandert av Gerd: "Tor fortell historier mens resten av ungene gjør seg ferdig" Jeg fant fram en tann, et øye, et øre og en barde fra hval som min pappa hadde med seg hjem fra hvalfangst på 1950 tallet.

Jeg la ut om spekkhoggere og verdens største hval – blåhvalen som ikke hadde tenner. En kan observere at dagens barn har mange av sine erfaringer fra en skjermes virtuelle verden, så når de tar på hvaltanna med hendene spør de "er den på ekte". Etter hvalhistorier fortalte jeg skumle og skremmende røverhistorier fra norrøn mytologi om Tor med hammeren, Midgardsormen og Fenrisulven osv., med det resultat at ungene faktisk lyttet og synes det var så gøy at de gjerne ville at besøket her skulle vare lenger.

Min erfaring fra hver gang vi engasjerer oss med å gjøre noe for barn, gir det oss voksne stor glede, og gode opplevelser.

Barn er enkle å glede og interessert i det meste. Det er såre enkelt for oss eldre

å formidle litt av vår erfaring og kunnskap om natur, liv og virke på Skåtøy og resten av verden. Vi bør alle engasjere oss mer for barn, ikke minst for vår egen del.

Julehåp

Det hele startet for 2 år siden i 武汉 (Wuhan), som et nytt ukjent virus. Dette var vanskelig å fatte og forstå, men heldigvis ble det lettere å følge med på mutasjonene når man tok det greske alfabetet i bruk.

Fremdeles fortoner virusets spredning og bekjempelse av dette som "gresk" for mange - både for toppolitikere, helse-topper og folk flest. De av oss som har studert matematikk og realfag husker kanskje at det greske alfabetet har 25 bokstaver $\alpha \beta \gamma \delta \epsilon \zeta \eta \theta \iota \kappa \lambda \mu \nu \xi \omicron \pi \rho \varsigma \sigma \tau \upsilon \phi \chi \psi \omega$.

Ikke før hadde vi fått noenlunde kontroll på alfa og delta varianten så dukket omikron opp. α er første, δ er fjerde og $\omicron$ er femtende bokstav i det greske alfabetet. Det gir et lite håp at vi i alle fall er over halvveis i alfabetet, det er kun 10 bokstaver igjen.

Siden vi hoppet hele 10 bokstaver fra delta til omikron kan vi håpe på at en eventuell ny mutasjon fører til et nok hopp på 10, og det bringer oss da til

omega – den siste bokstaven i alfabetet.

Alfa og omega burde løse problemet, det favner jo alt? Utrykket stammer fra Johannes åpenbaring, der det sies at Jesus er alfa og omega - han er dette livets inngang og utgang.

Jeg tror ikke vi bør stole på at Jesus fikser pandemien, men kanskje heller håpe og tro på at natur og naturvitenskap ordner opp for oss. Vaksinerer er nok alfa og omega for å bli kvitt pandemien. I Norge er vi godt igang, men omikron minner oss om at for et globalt problem er det alfa og omega at hele verden blir vaksinert.

En koronavirus som smitter raskere og gir mildere sykdom er det beste vi kan håpe på, sier seniorforsker Gunnveig Grødeland. La oss håpe hun har rett, for hennes teori er forenelig med snusfornuft? Kanskje naturens gang gjør at et virus som ønsker å overleve er så smart at det ikke tar livet av alle som smittes?

La oss håpe at viruset tyr til fornuften og muterer til stadig å bli mere smittsomt og stadig gi mildere sykdom og dermed til slutt ender opp som en vanlig "ufarlig" influensa.

En vanlig influensa er "ufarlig". Den forårsaker sykdom og 900 dødsfall når alt er normalt, men det er innafor det vi og norsk helsevesenet er vant med ?

Julelengsel

Vi har Nederlandske lærere på Montessoriskolen på Skåtøy. Med aldersblandet undervisning og liten skole blir elevene godt kjent med hverandre. Årlig får de tre eldste årsklassene et prosjekt basert på en nederlandsk juleskikk "Surprise".

En måned før jul skriver alle elevene en lapp med navnet sitt på og skriver litt i fri stil om hva han eller hun er interessert i, liker å holde på med, og ønsker seg. Alle lappene puttes i hatten og hver elev trekker en lapp for å finne ut hvem det er de skal gi en stor overraskelse og en liten gave dette året.

Vedkommende som får gaven vet altså ikke hvem det er som lager den før den overrekkes som en "Surprise". Selve gaven skal være billig max kr 40, men det man kjøper er heller ikke hovedpoenget. Poenget er at man utfordres kreativt til å lage noe som "passer" til mottakeren av gaven, basert på det som står på lappen, og slik man kjenner eleven. Her er det rom for humor, fantasi og skaperkraft. Det klippes, limes, tegnes, males, sys og snekres over en lav sko for at den lille gaven skal bli til en stor overraskelse, det gjelder også hvordan det hele pakkes inn. Opplegget med hemmelighetskremmeriet og det hele gjør dette til en populær julegreie for

elevene som lengter etter dagen for overraskelse av "Surprise-en", siste skoledag før jul.

Torskeabstinens

Jeg lengter også, men trolig forgjeves, etter hjemmefisket Juletorsk. At torsken i praksis er borte fra Dønvikbukta, Ytre Åsvika, Jomfrulandsrenna og hele Oslofjordområdet er et ufattelig tap for vårt tradisjonelle liv på kysten.

Med fiskeforbud erfarer vi jo ikke hvor dårlig stell det er, men jeg pleier å slå på ekkoloddet på koggturene til byen og det er det er ikke noe liv å se på den ruta. Fravær av fisk bekreftes ytterligere ved at kolonien på 10-20 sel på skjæra ved Saltneven så langt i år glimrer med sitt fravær.

Leter vi med lys og lykter fins det noen få positive tegn til liv i havet;

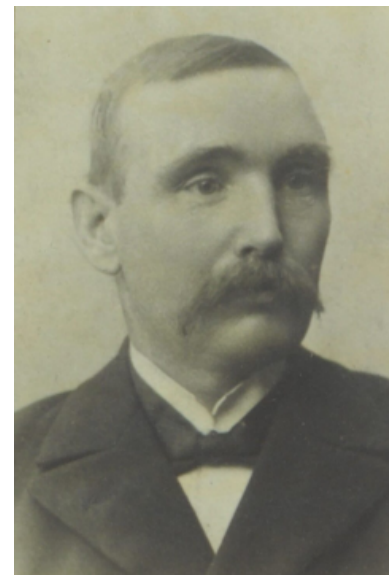
Årets hummerfiske er omtrent like godt (eller dårlig?) som tidligere år, og hobbyfiskerne melder om litt småtorsk i teinene.

Og i høst meldte Ottar Monsen at når han gikk tur med bikkja til Stoppedalen hørte han plasking i den lille bekken der. Ved nærmere ettersyn var det ørret der.

Krigshistorie

Dønvijs bøie redder liv i 1918

Herman Olafsen (57 år) er stuert på D/S Luksefjell da den blir torpedert under første verdenskrig. Han klamrer seg til en davit og ber andremaskinisten om hjelp til å sette ut livbåten. Det er bare det at den andre daviten og livbåten mangler.

Livbåten er sprengt i filler og andremaskinisten hopper på sjøen for å berge livet. Stueren står sjokkskadet og forvirret igjen og klamrer seg til det som en gang var en livbåt.....

Jeg lar den autentiske sjøforklaringen beskrive dramaet som utspilte seg.

Fra boken: Sjøforklaringer over norske skibes krigsforlis, 1914-1918;

Aar 1918 den 24de oktober avholdtes efter berømmelse sjøforklaring paa generalkonsulatet i London i anledning av d/s «Luksefjell»s sänkning den 11te s. m., hvorved 7 menneskeliv maa befryktes at være gaat tapt.

Forretningen administrertes av general-konsul W. Eckell, og som bisiddere fungerte fhv. skibsfører H. Stranger Sand og kaptein A. Stranger Thorsen, senest fører av d/s «Atlantis» av Kristiania.

Kaptein Theodor Jacobsen, av Porsgrund, fremstod og forklarte, at han var fører av d/s «Luksefjell» av Kristiania, kjendingssignal M. N. D. W., drægtig 2007 tons brutto, 1247 tons netto, bygget av staal i Sunderland i 1889, klasse 100 A 1 i Lloyds Register, værdi og assurance übekjendt.

Fartøiet, som tilhørte A/S Luksefjell,

disponenter Olsen & Ugelstad, Børs-passagen, Kristiania, og som hadde en besætning av 19 mand foruten føreren, var paa reise fra Bilbao til Tyne Dock med 2600 tons jernmalm (værdi og assurance übekjendt), da det den 11te oktober torpedertes og sank ca. 8 kvartmil vest nordvest av Cap Breton. Følgende 7 mand av besætningen savnes:

- 1) maskinist Einar Otto Jensen, ca. 44 aar, Grüners gate 3, Kristiania.
- 2) stuert Herman Olafsen, 57 aar, Torød, Nøtterød.
- 3) messegut Julius Johnsen, ca. 18 aar, Ekeberg kompleks, Kristiania.
- 4) donkeymand Herman Gustav Adolf Andersson, 26 aar, av Piteå i Sverige.
- 5) fyrbøter Thorvald Berhard Bredesen ca. 24 aar, av Kristiania.
- 6) fyrbøter Herman Verner Olander, ca. 21 aar, fra omegnen av Stockholm.
- 7) kulleemper Sverre Gulbrandsen, 19 aar, av Kristiania.

De var alle paamønstret i Norge. Da dagbøkerne, likesom ogsaa skibets papirer, gik tapt, fremla dep. en skriftlig beretning av følgende indhold:

Rapport for d/s «Luksefjell» for reisen fra Bilbao og til skibet blev torpedert den 11te oktober 1918 kl. 12 ½ middag ca. 8 kvartmil VNV fra Cap Breton.

Avgik fra Bilbao 10de oktober kl. 5 ½ em. lastet med 2600 tons jernmalm og

bestemt til Tyne Docks, med lods ombord.

Ankret i Portugalette og kvitterte lods en kl. 6 ½ em. Kl. 8 ½ em. lettet igjen og fortsatte efter seilordren til St. Jean de Luz. Ankom der og fik lods som lodset skibet ind og ankret op kl. 6 ½ fm. den 11te oktober. Fik straks efter seilordre for at gaa i convoy videre langs kysten. Kl. 9 ½ fm. hev op og fortsatte i convoyen efter mottagne instruksur. Vinden var løi VNV med sigtbart veir og dønning fra NV. Kl. 12 ½ middag blev der fra kommandobroen og utkikken observert 2 torpedoer med retning mot skibet fra agten for tværs om b.b., roret blev straks lagt høire for om mulig at gaa klar, men øieblikkelig efter blev skibet rammet av en torpedo omtrent midtskibs om b.b. og det antages at den anden traf forskibet nogen øiebliske senere. Skibet sank i løpet av et halvt minut. Mandskapet maatte hoppe tilsjøs og klamre sig fast til vrakgods til de ca. ½ time senere blev optat av fiskebaate og patruljebaate og bragt iland i St. Jean de Luz. Det viste sig desværre at syv av mandskapet savnes.

Th. Jacobsen (sg.) fører.

Dep. henholdt sig til det i beretningen anførte og tilføiet, at han ved leiligheten var paa broen sammen med rormanden, 4

mens styrmanden holdt paa at skrive ind i journalen. Utkiksmanden, matros Erling Andresen, var paa bakken, donkeymand Andersson og fyrbøter Bredeesen hadde vakt i maskinen, og fyrbøter Olander, som netop hadde sluttet sin vakt, var antagelig fremdeles i maskinen, ifærd med at vaske sig. Dep. har ikke sett nogen undervandsbaat, men saa de to torpedoer komme. Da dep. saa, at baatene var ødelagt, hoppet han og rormanden ned paa fordækket og hoppet tillikemed de andre, som var paa fordækket, ut i vandet. Dep. saa ikke nogen av de savnede. Man hadde ikke redningsflaater ombord, men derimot **Dønvisgs bøie**, som 6 mand kom op i fra vandet. Den hadde staat over maskin-skyllightet mellem baatene.

Vidnerne fremstod, nemlig:

- 1) Styrmand Peter Stensgaard Bonde, 52 aar, av Fredrikstad.
- 2) 2den maskinist Nils Kristensen, 23 aar, av Nevlunghavn.
- 3) matros Herlof Henriksen, 23 aar, av Chistiansund N
- 4) matros Olaf Olsen Kalstad, 24 aar, av Skien.

1ste vidne, styrmand Bonde, som forklarte, at han ved leiligheten hadde vakt og var netop gaat ned i bestik-

lugaren for at se i kartet. Kapteinen var paa broen. Pludselig hørtes et knald og en risting om bakbord, antagelig midtskibs. Vidnet sprang ut paa dæk og saa, at styrbords livbaat var væk. Der stod bare en david igjen. Hele midtskibsen var fuldt av røk og damp. Vidnet saa kapteinen og rormanden gaa forover og fulgte efter. Vidnet saa sig tilbake flere gange og saa, at skibet hurtig sank dypere. Tilsidst begyndte midtskibet at synke fortest, hvorfor vidnet antar, at skidet er brækket tvers over. Kommen til brønden forut, hoppet vidnet i vandet og kom op paa hvælvet av en liv baat. Alle baate hadde været i god orden. Vidnet saa ingen av de savnede.

2det vidne, 2den maskinist Kristensen, fremstod og forklarte, at han ved leiligheten hadde frivakt og sat og spiste i messen sammen med 1ste maskinisten. Pludselig fandt der sted en eksplosion ret under messen, som laa om bakbord over maskinrummet. Alt i messen gik i smaabeter. Vidnet og 1ste maskinist løp straks ut. Der kom en vandsøile mot dem. Kommen ut i messegangen faldt 1ste maskinisten bakover, men fik tak i vidnet. Da de kom op i kappen, faldt 1ste maskinist, trvkket av vandet, atter bakover og ned i vidnets lugar, som laa i agterkant av messen. Vidnet, som var

først, fik tak i kappskanten og fik med vanskelighet trukket sig op paa dæk, hvor vidnet gik i vand nesten til livet. Vidnet løp til midtskibs om styrbord, hoppet derfra overbord og kom op paa en luke. Stueren stod om styrbord, holdt fast i den agtre baattalje og bad vidnet hjelpe sig med at faa baaten paa vandet. Baaten var imidlertid væk. Stueren grep fat i vidnet, idet vidnet sprang overbord, og vidnet faldt derfor ned like ved skibssiden og blev trukket ned av dragsuget, men kom op igjen.

3die vidne, matros Henriksen, fremstod og forklarte, at han hadde frivakt og var i lugaren agtenfor formasten.

Vidnet vaagnet ved eksplosionen og sprang direkte paa dæk. Der var en hel del røk omtrent ved nr. 3 luke, og da vidnet ikke kunde se noget at bjærge sig paa, gik vidnet forover til brønden og hoppet der fra i vandet. Vidnet saa ingen av de savnede.

4de vidne, matros Kalstad, fremstod og forklarte, at han hadde frivakt, men var paa dækket. Han skulde løse av kl. ½ 1, og straks over 12, mens han endnu var i lugaren, hørte han utkikken rope, at der kom noget mot skibet. Vidnet løp straks op, og idet han kom op paa dækket, smaldt det. Vidnet løp ned for at hente 5

sin redningsvest, og da han kom op igjen, smalt det paanyt, lenger agter end første gang. Hoppet da overbord og kom op paa **Dønvgis bøie**. Fra denne saa vidnet, at et fransk patrolskib skjøt paa en u-baat, som, saavidt vidnet kunde se, gik ned med forenden i veiret. Samtidig roptes der hurra ombord i det franske patrolskib. Vidnet saa ingen av de savnede.

Oplæst og vedtat.

Samtlige vidner fremstod, og kapteinens beretning blev oplæst for dem. De erklærte paa forespørsel, at de intet hadde at bemerke til sammes indhold. Vidnerne, som ikke hadde paahørt hinandens forklaringer, blev derefter edfæstet.

Bisidderne finder intet at anmerke
Forretningen avsluttet.

Waldemar Eckell (sg.)

H. Stranger Sand (sg.)

A. Stranger Thorsen (sg.)

Kommentar

Tysk grundighet gjør at vi finner norske D/S Luksefjell og seilskuta Hermes på "trofelista" til Kapitanleutnant Alfred von Glasenapp (f 1882- d 1958) på U80 og U 91 i 2 år fra 1916-18.

Lista består av 51 senkede og 6 ødelagte skip hvor kun et er marinefartøy.

U-båt kapteinen gjorde nok store øyne da

en hvit kule spratt opp av sjøen like etter Luksefjell sank. Dønvgis bøie fungerte, oppdrift gjorde at surringen til dekk røyk som den skulle når bøien kom under vann, og 6 av de 13 overlevende entret bøien fra sjøen.

De resterende 7 klamret seg til vrakgods fra Luksefjell.

De franske hurraropene nevnt i sjøforklaringen over var nok forgjeves, U 91 ble ikke senket, derimot senket den en liten fransk fiskebåt "Bayard" 14. oktober (3 dager etter torpedering av Luksefjell), og kapteinløytnanten, ja han døde først i 1958.

Det er umulig å forstå nødvendigheten av slike dødelige angrep på uskyldige forsvarsløse frakt-, passasjer- og fiskebåter. Det er fristende å konkludere med at Kapteinløytnanten må ha vært et umenneskelig monster, men han var vel bare en liten brikke i et internasjonalt stormaktsspill der maktbegjær, kontroll over land, naturressurser og andre verdier er drivkreftene.

Når U 91 tidligere senket det britiske seilskipet Ethel ble mannskapet advart, men i virvar og frykt for livet ble deres skipshund igjen på skuta når mannskapet hastig gikk i livbåtene. Skipshunden ble berget av U 91, fikk navnet "Lotte", ble

U-båtens kjæledegge ombord, og den høyt dekorerte Alfred von Glasenapp tok hunden med seg hjem etter krigen.

Denne krigshistorien passer kanskje ikke helt sammen med julefortellinger, men den minner oss i alle fall om verdien av fred, som vi er så heldige å ha i vår del av verden.

Med krig, pandemi, klima, naturødeleggelse og fisketomme fjorder er alle jordas mennesker på mange måter i en felles "torpedotruet" båt.

Det tok 70 år fra Dønvgis kamp for å få krav om Captain Dønvgis Life-Saving Globe (lukkede livbåter) inn i internasjonalt sjøfartsregelverk, i mellomtiden gikk tusenvis av menneskeliv tapt, ikke minst under 1. og 2. verdens-krig.

Nå er utfordringen "To save the life of our Globe". Ved å tenke globalt og handle lokalt kan vi redusere risiko for tap av liv og verdier – og vi må starte nå!

Inger Hagerups kjente adventsvers omtaler Lengsel, Glede, Håp og Fred:

*Vi tenner fire lys i kveld og lar dem
brenne ned*

*For lengsel, glede, håp og fred, men mest
allikevel for fred*

på denne lille jord, hvor menneskene bor

God Jul Tor D

Dette er nå sendt til styret og ledelsen av Fjordbåtselskapet. Vi venter i spenning på svar.

Hei til Styret for Kragerø Fjordbåtselskap og daglig leder Borgar Slørdal.

Først vil vi få takke for god service i alle år. Vi som er totalt avhengig av fergene er svært takknemlige for punktligheten og servicen som dere yter.

Dere har sikkert lagt merke til velforeningenes bestrebelse om å få til et oppvarmet venterom i det nye kommunehuset på brygga ved fergeleiet. Vi har nå fått et endelig nei på vårt ønske. Det er jo om vinteren dette er aller mest aktuelt. Vi har derfor et forslag som vi ber om at dere behandler:

På kaia er det et lite bygg som dere bruker til å selge billetter om sommeren. Vi som bruker ferga nærmest daglig ser jo at dette bygget ikke er i bruk om vinteren. Vi har fått opplyst at det er i bruk som lager.

Skjærgårdabefolkningen som fryser ønsker seg dette bygget som et oppvarmet venterom fra oktober til april. Altså i vintermånedene.

Vi er fullt klar over innvendingen om mulig hærverk som da vil komme. Til det vil vi si følgende:

1. Fergene og fergemannskapet vil hele tiden være i nærheten og ha et visst overoppsyn.
2. Alle passasjerene vil være «politi» fordi det er i alles interesse å beholde vente-rommet.
3. Venterommet låses hver kveld av fergemannskapet når siste ferge går kl.21.00
4. De rusavhengige som før holdt til i området er nå på andre steder i kommunen, vi tror derfor ikke dette vil være en utfordring (dette vet vi gjennom arbeid i Kirkens Bymisjon og derfor kjennskap til dette miljøet).

5. Skåtøy Vel har et oppvarmet venterom med bibliotek på Skåtøysiden. Dette venterommet er åpent døgnet rundt. På alle de årene rommet har vært åpent har vi aldri opplevd hærverk, verken sommer eller vinter.

Kan vi ikke i alle fall forsøke? De siste dagers sure vinder har gjort dette enda mer aktuelt.

Vi vet at noen har foreslått venterom i jernbanebygget, til dette vil vi si at det nok er for langt vekk til å bli et godt alternativ for oss.

Med optimistisk hilsen

Velforeningne i skjærgården

Jomfruland Velforening v/Ruth Ellegård

Gumøy Velforening v/Erling Ballestad

Levangsheia Velforening v/Marin Eikeland

Skåtøy Velforening v/Randi Roer

Det skjer på Skåtøy

SKÅTØY KAFÉ

Vi har vinterstengt
[Kafeens hjemmeside](#)

Hilsen Cathrine og gjengen

Mellommyra Fritidsforening informerer

Mellommyra ønsker alle medlemmer og støttespillere en god Jul og et forhåpentlig godt Nytt År.

Minner om at alle med fast bosteds adresse på Skåtøy kan bli medlemmer, hjelp oss å drifte det flotte anlegget vi har på Bråtøy.

Planer for 2022

Bygging av Gapahuk med bål plass.

Oppgradering av Flerbruksbanen, nytt kunstgress dekke, nye gjerder og nett mm.

Hilsen Styre Mellommyra Fritidsforening

Skåtøy Kirke

Fredag 24. desember/julaften kl. 1400.

Julaftensgudstjeneste. Prest: Harald Gulstad. Organist: Jorunn Myre. Offer til Kirkens nødhjelp.

Søndag 13. februar: Gudstjeneste kl. 1130.

Prest: Harald Gulstad. Organist: Jorunn Myre.
Offer til menighetsarbeidet.

Gjeldende smittevernregler vil bli fulgt.

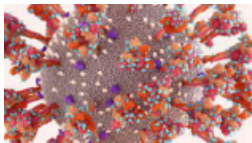
Velkommen Skåtøy menighetsråd

Lokalet — vårt eget hus

Styret ser det an om pubkveld **22. januar** kan gå som planlagt. Lokalstyret vil uansett ønske dere alle en riktig god jul
Det blir thai aften ved Jan Craner **5. mars.**

Kristin Skotmyr Aasvik

Omikron har overtatt styringen av det som skjer inntil videre

Månedens info fra Skåtøy Vel desember 2021.

Kommunestyret har bestemt at skolebygget på Skåtøy skal selges til takst til Kragerøskjærgårdens Montessoriskole. I den forbindelse ble Skåtøy Vel bedt om å uttale seg om ønsket grense mellom skolebygget og Flerbrukshuset.

I samforståelse med ledelsen av KSM har styret derfor fattet følgende enstemmige vedtak:

Vedtak:

Styret i Skåtøy Vel har i samarbeid med KSM kommet frem til at tomtegrensene på vedlagt kartskisse er ønsket. KSM forutsetter at man kommer frem til en avtale om bruk av skoleplass og lekeapparater, så lenge skolen er i drift. Skravert felt øst på tomta ønskes ikke kjøpt av KSM. Denne biten foreslås solgt.

Skåtøy Vel, 30.11.21

Styret har fått signaler fra kommunen at de ønsker å beholde eierskapet til Flerbrukshuset. Dette er signaler som er forskjellige fra tidligere signaler.

Kommunen ønsker å drive huset mer rasjonelt og med økte leieinntekter. Dette i samarbeid med vellet slik det også tidligere har vært drevet.

Sommerutleie er nevnt som en mulighet. Dette vet vi kan være interessant for flere i forbindelse med sommerarbeid og arrangementer.

For styret Randi Roer

Et hjertesukk fra et datanaut.

Mangt og mye kan sies om vår tid og måten vi for tiden lever våre liv på. Denne teksten er svært utleverende og personlig. Jeg er takknemlig for å leve i en tid da de vanskeligste saker kan stilles til skue.

Jeg strever nemlig med data og bruken av alle de programmer og muligheter som finnes på denne hersens maskinen som jeg nå tilbringer så mye tid ved. Jeg fortviler ofte og opplever meg som et tidvis naut.

Jeg ber om hjelp og får det, alt virker så enkelt, men er svært fort glemte. Til slutt tør jeg ikke spørre mer.

Hvor er passordet?? Det husket jeg da i går eller.

Er det virkelig meningen at de stakkars årene jeg forhåpnings vis har igjen her på jorda skal tilbringes med å rive meg i håret foran en skjerm??

Kanskje er det ikke bare meg....??

Randi Roer